

Kapitola 1

Genov veľký deň

Pozri sa dovnútra svojho telefónu a nájdeš tam komplikovanú dosku plošných spojov zostavenú z maličkých častí a drôtov. Je to fascinujúce, ale nie také fascinujúce ako ten svet, ktorý nemôžeš vidieť... svet *vnútri* dosky plošných spojov.

Textopolis je časťou tohto sveta. Je časťou textovej appky a žijú tam všetky Emoji. Každý Emoji robí len jednu vec – a musí ju urobiť zakaždým perfektne.

Vianočný strom musí jednoducho stáť a vyzeráť slávnostne. Princezné musia nosiť svoje korunky a mať učesané vlasy. Diabol, Palec hore a Kako sa iba musia ukázať a to stačí.

A niektoré – ako napríklad Rybací koláč so špirálou – musia len vysedávať, lebo ich nikdy nikto nepoužíva.

Pre niektoré Emoji je ťažké robiť len jednu prácu. Plačko vždy musí plakať, aj keď práve vyhral v lotérii. Smiech sa vždy musí smiať, aj keď je práve u zubára. A potom je tu Meh. Meh musí vyzerieť úplne nad vecou, bez ohľadu na to, čo sa okolo neho deje.

Ale pre jedného Meh – Gena Meh – nebolo ľahké stále sa tváriť Meh.

Gene žil v Textopolise vnútri telefónu, ktorý patril tínedžerovi s menom Alex. Genova mama a otec, Mel Meh a Mary Meh, boli vážne skvelí v tvárení sa Meh. Gene si nebol istý, ako to robili.

Na jednej strane bol Textopolis vzrušujúcim miestom na život. Emoji zapíňali rušné ulice, rozprávali sa, smiali a nakupovali. V centre mesta stála žiarivá oválna budova, sídlo Spoločnosti. Každý deň bol jeden šťastný Emoji z každého typu zvolený, aby sedel v divadle Spoločnosti. Tam sedeli a čakali,

kým si ich zvolí Alex, čo bola najväčšia česť, v ktorú mohol Emoji dúfať.

Dnes bol Genov veľký deň a on bol taký nadšený! Až na to, že bol Meh a vôbec nemal byť nadšený. Cestou do Spoločnosti sa Gene zastavil a pozrel sa na svoj odraz vo výklade obchodu. Mal ruky ako špagety a nohy nastoknuté na obrovskú, okrúhlu žltú hlavu s tvárou. Výraz na jeho tvári bol zmesou nervozity a vzrušenia – vôbec nie Meh!

„Dokelu,“ povedal Gene a skúsil to znova. Trocha uvoľniť kútiky úst. Oči trocha nadol a do strany...

Odras v zrkadle mal oči otvorené dokorán a šialený úsmev. Gene bol proste príliš vzrušený na to, aby bol Meh!

„Gene, vzchop sa!“ pokarhal sa.

Vedel, že musel pre Alexa, vlastníka telefónu, podať dobrý výkon. Bez Alexa by nebol Textopolis. Mal pätnásť rokov a ako pri každom prvákoví na strednej škole, jeho život sa točil okolo jeho telefónu. Gene vedel zo svojho tréningu, že každá správa, ktorú Alex poslal, mohla ovplyvniť jeho

spoločenské postavenie a reputáciu. Chyba nepri-
chádzala do úvahy.

Gene vedel, že ak naňho Alex zavolať, nesmel
sa smiať ani plakať, ani sa usmievať alebo mračiť.
Musel byť proste Meh. Jednoducho *musel*.

Dal si facku a potom sa poobzeral, aby sa uis-
til, že nikto nevidel, že sa usmieval. Emoži s ruskou
baranicou na hlave prešiel okolo a podozrievalo si
ho premeriaval.

„Čo je?“ spýtal sa Gene. „Cítim sa taaaak Meh.“

Potom sa rýchlo otočil a začal kráčať smerom
k sídlu Spoločnosti. Zbožňoval prechádzky cez
mesto. Dalo sa tam toho toľko vidieť!

Policajt a Šiška spolu pili kávu v kaviarni.

Pes naháňal Auto, až kým nezbadal Hydrant.
Krdel' srdc omdlieval nad svalnatým Bicepsom.

Gene kráčať okolo parku, kde hral Santa šach
so Svetníkom, zatiaľ čo sa Tekvica, Trojlístok a Zajac
prizerali.

Emoji Starec maľoval pomocou Palety, zatiaľ čo Vreskot mu púzoval. Potom Pusa dobehla za Vreskotom a ten s vreskotom ušiel.

„Na dnešný deň som čakal celý svoj život,“ utrúsil Gene, keď sledoval, čo sa všetko deje. „Môj prvý deň ako pracujúci Emoji! Ale nesmiem byť príliš vzrušený, lebo inak premárnim túto obrovskú príležitosť.“

Prišiel k sídlu Spoločnosti. Zhlboka sa nadýchol a zamieril k Emoji čakajúcim vonku.

„Gene, buď Meh,“ dohovárať si. „Správaj sa prirodzene. Vlastne *nesprávaj* sa prirodzene. Proste buď Meh.“

Prikročil k ostatným Emoji. „Čaute! Dnes som prvýkrát v práci!“

Emoji sa otočili – boli to všetko plačúce Emoji. Rozplakali sa a ušli.

„Ale nie!“ začul Gene jedného z nich. „Ten čudák Gene určite všetko pokazí!“

„Neviem si pomôcť,“ povedal smutne. „Mám príliš veľa citov. Jednoducho ich musím vyjadriť!“

Prešla okolo neho ďalšia Pusa.

„Ránko!“ pozdravil ju veselo. „Som na ceste do práce!“

Pusa odfúkla Srdce jeho smerom. Genove oči sa premenili na srdcia.

Zrazu sa zjavil Emoji s očami v tvare srdca.

„Hej!“ skríkol hlbokým hlasom. „Ja som tu jediný s očami v tvare srdca. Ty si Meh!“

Emoji s očami v tvare srdca dal ruku okolo Pusy. Genove oči sa rýchlo vrátili do normálu.

„Máte pravdu, pane,“ povedal. „Prepáčte.“

Potom začul smiech. Uvidel skupinu smejúcich a usmievajúcich sa Emoji, ako sa rozprávajú so Slonom. Za chvostom Slona stál Vietor. „Alex ma poslal vedľa neho,“ hovoril Slon. „Smiešne, nie?“

„Veru smiešne!“ súhlasil Gene. „Ha! Ha! Vyzerá to, ako keby Slon prdel!“

Smejúce a usmievajúce sa Emoji len zakrútili hlavami a odišli.

Gene sa neprestal chichúňať na Slonovi a Vetre... až kým kútikom oka nezbadal, ako k nemu prichádzajú dva Emoji. Meh Emoji.

Jeho rodičia.

„Gene, prosím, nehovor mi, že si sa práve smial,“ povedal Mel Meh. „Na verejnosti.“

Mel neznel nahnevane ani nešťastne – znel dokonale Meh. Gene sa často čudoval, ako to jeho rodičia dokážu. Boli úplní profesionáli v tvárení sa Meh. Gene ukázal na Slona a Vietor. „Ale pozrite sa, keď sa postavia vedľa seba – je to úplne, ako keby Slon prdel.“

Zachechtal sa a potom sa snažil tváriť Meh.

Mel chytil Gena za ruku. „Podme niekde, kde je viac súkromia,“ povedal.

Viedol Gena do sídla Spoločnosti a Mary ich nasledovala. Šli na toalety.

„Prečo sa skrývame na záchodoch?“ spýtal sa Gene.

„Mám zlé správy, Gene,“ povedal jeho otec. „A obávam sa, že zareaguješ zle.“

„Čo je zlá reakcia?“ spýtal sa Gene.

„Všetko iné ako Meh,“ odpovedal Mel. „Nedovolí ti ísť dnes do práce. Nie si pripravený, synak.“

„Čo? Ved' sú Emoji, ktoré sú o polovicu mladšie ako ja a už pracujú!“ rumázgal Gene.

„Ale, zlatko, to nie je pravda,“ upokojovala ho mama.

Za nimi sa otvorili dve kabínky a vynorili sa z nich Kako a menší Kako.

„Juchú! Idem do práce a mám len desať!“ jasal Kako junior.

Kako sa usmieval. „Verím v teba, krpec.“

„Sme dvojka! Sme dvojka!“ vykrikoval Kako junior.

Odišli z toalety a Gene sa otočil k svojim rodičom.

„Vidíte. Vy mi proste nedôverujete,“ povedal. „Pozrite, ja viem, že som iný. Ale keď potrebujem, viem byť Meh. Chcem byť pracujúci Emoji, ako všetci ostatní, a chcem konečne zapadnúť.“

„Ved' ty zapadáš,“ povedala Mary.

„Nie, nezapadá, mama, nikdy som nezapadal,“ protestoval Gene. „Ale dokážem to všetko zmeniť, ak mi to dovolíte!“

„Ale čo ak ťa pošlú na telefón a nebudeš sa tváriť správne?“ spýtal sa jeho otec. Znel utrápene, ale jeho tvár stále vyzerala Meh.

„Budem sa tváriť správne, otec,“ slúbil Gene. Otočil sa k Mary. „Mama, vy už roky nepretržite pracujete. Bez prestávky! Prosím, dovoľte mi pomôcť.“

Mary prikývla. „Má pravdu, Mel. Mladší už nebudeme. Nikdy sme nemali ani dovolenku...“

Gene videl, že jeho mama povoľuje, tak pritlačil. „Ja som mladý. Som pripravený a teraz som tak Meh, že to ani nie je vtipné.“ A vystrúhal svoj najlepší Meh výraz. „Meeeh.“

Jeho taktika zafungovala. „Si taký pekný, keď sa tak tváriš,“ povedala jeho mama. „Mel, myslím si, že je načas, aby sme ukázali tú tvár svetu.“

Gene sa otočil k svojmu otcovi. „No tak, oco. Dovoľ mi dokázať ti to.“

Mel si povzdychol. „Ak si vážne myslíš, že si pripravený...“

„Sľubujem, že vás nesklamem!“ povedal Gene a od vzrušenia sa usmieval. Potom sa rýchlo zatváril Meh. „Teda, sľubujem, že vás nesklamem.“

Genovi rodičia si vymenili pohľady. Ich tváre boli Meh, ale obaja boli ustarostení.